

Kirkevert: Pensjonist Rolf Henriksen er frivillig i Åpen kirke i Vår Frue, men er aller mest glad i å spille bridge. Foto: TORSTEN HANSEN

Vert med gode kort på hånden

Han kom til Trondheim som student i 1962 og ble forelsket både i byen og i ei «trondhjemspi».

Dagens byborger

Siden har Rolf Henriksen (72) bodd i Trondheim.

– Jeg var student ved elektronikk ved Norges Tekniske Høgskole (NTH) og tok ingeniørutdannelse innen teknisk kybernetikk. Etter utdannelsen fikk jeg jobb først ved Sintef, deretter på NTH, forteller Henriksen. Han gikk av som professor med pensjon for seks år siden, men arbeider fortsatt på sitt gamle institutt, først og fremst som sensor.

Vi treffer ham ved et kafébord i Vår Frue kirke hvor han er en av tre frivillige kirkeverter som arbeider denne ettermiddagen. Noen lang karriere som frivillig kan han ikke skryte av. Han er nærmest som en nybegynner å regne.

– Det er andre gang jeg er kirkevert. Som medlem av Odd Fellow-ordenen har vi et samarbeid med Kirkens Bymisjon. Jeg har sagt ja til å stille opp hvis de mangler folk, sier 72-åringen.

Om kirkevertkarrieren har vært kortvarig, er det totalt motsatt med hans aller største lidenskap på fritiden, bridgespillet.

60 år med bridge

– Jeg har nettopp passert 60 år som bridgespiller. Jeg lærte meg spillet hjemme i Arendal, hvor jeg vokste opp. Mine foreldre, som var aktive bridgespillere, trengte en fjerdemann i tillegg til min søster. Jeg lærte meg spillet fort og siden har det vært min store hobby, sier Henriksen.

Han spiller i to ulike klubber. Hver mandag drar han fra Nedre Elvehavn, hvor han flyttet inn for 16 år siden som en av de første beboerne i Dokkgata, og til Kvilhaugen hvor Trondhjems Handelsstands Brigdeklubb møtes for sin ukentlige kortkveld.

– Selv etter 60 år som spiller, er jeg fortsatt veldig glad i å spille, men jeg merker at jeg blir fortere sliten mentalt enn tidligere. Jeg er blitt litt for gammel til å være helt på høyden. Det blir stadig vanskeligere å slå de som er yngre enn meg.

– Da jeg flyttet til Trondheim, ble jeg medlem av Forcingklubben. I dag er vi bare seks aktive medlemmer igjen. Samtlige er over 70 år. Jeg har vunnet en god del premier opp gjennom årene. De fleste premiene er bruksting i sølv, som for eksempel bestikk. I 1978 ble Forcingklubben nummer fire i Norgesmesterskapet. Det var vår beste prestasjon noen gang. Da fikk vi en nøtteknekker i sølv hver som premie, forteller han.

Må ha god hukommelse

– Hva kjennetegner en god bridgespiller?

– Det aller viktigste, i tillegg til talent og lidenskap for spillet, er å ha god hukommelse. Man må hele tiden huske hvilke kort man sitter med og planlegge spillet etter det.

Det tar minst to-tre år å bli en god spiller. Man må øve og trene jevnlig. Akkurat som i sjakk er det nyttig å studere gamle spill og lære hvordan man beseirer motstanderen. Har man først fått sansen for spillet er det veldig moro. Men å spille lagbridge er ikke noen søndagsskole. Man må lære seg å tåle kritikk. Det kan vanke kjeft dersom man spiller kortene sine dårlig og gjør tabber som ødelegger for medspilleren.

Det er veldig sosialt med bridge. Jeg er blitt kjent med mange mennesker de 60 årene jeg har spilt. Noen av de er blitt omgangsvenner, sier Rolf Henriksen.

TORSTEN HANSEN 951 98 659
torsten.hanssen@adresseavisen.no